

NL Anne Wenzel | *House of Fools*

20 januari - 2 maart, 2024

Anne Wenzel, *House of Fools (Christopher)*, 2023, keramiek, metaal, 132 x 95 x 80 cm, installatiebeeld *Carte Blanche (Fuck The Dictator)* in Stedelijk Museum Schiedam, 2023, foto door Peter Tjihuis

Met trots presenteert AKINCI de solotentoonstelling *House of Fools* van Anne Wenzel. Een groot deel van de gelijknamige serie sculpturen die Wenzel maakte voor haar solotentoonstelling *Carte Blanche (Fuck the Dictator)* in Stedelijk Museum Schiedam is van 20 januari tot en met 2 maart 2024 te zien in Amsterdam. Naast de *House of Fools* serie met bustes van politiek controversiële figuren uit de geschiedenis, zijn er keramische reliëfs te zien met archetypes van recente protesten van de serie *Reality Check*. Voor de tentoonstelling bij Stedelijk Museum Schiedam schreef curator Selen Ansen het essay *Standbeelden sterven / ook (Statues Die / Also)*, in de catalogus *Anne Wenzel - Carte Blanche (Fuck the Dictator)*.* De citaten in dit persbericht zijn afkomstig uit dit essay.

Naar aanleiding van de hedendaagse beeldenstorm die zich in de afgelopen jaren heeft voltrokken waar standbeelden van hun sokkel werden gegooid, beschadigd of beklad, maakte Anne Wenzel een nieuwe serie werk. Het debat was voor de kunstenaar tweeledig omdat enerzijds werk van collega's vernietigd werd en Wenzel anderzijds de noodzaak en urgentie van het politieke protest inzag. Toch miste er voor haar een vorm van nuance. Zonder op zoek te gaan naar een antwoord op de vraag wie 'goed' of 'slecht' is/was, ontwikkelde Wenzel de ruimte-vullende installatie *House of Fools*.

De 'familie' *House of Fools* bestaat tot op het heden uit twee heersers (Leopold van België, Willem van Oranje), twee gouverneurs (Johan Maurits, Jan Pieterszoon Coen), een minister van de Franse koning Lodewijk XIV (Jean-Baptiste Colbert), een marineofficier (Witte Corneliszoon de With) en een zeevaarder-ontdekkingsreiziger (Christoffel Columbus). In haar essay omschrijft Ansen de groep als volgt:

“Verenigd door het materiaal waaruit ze gemaakt zijn en door hun glans staan deze versteende ‘dwazen’ solidair bij elkaar. Hun verwantschap legt een genealogie van geweld bloot, getekend door het bloed dat ze vergoten, door de slavernij waarvan ze profijt trokken en/of die ze verheerlijkten, door de verovering van landen die hun niet toebehoorden.”

De installatie bij AKINCI bestaat uit de belichaming van Johan Maurits, Jan Pieterszoon Coen, Witte Corneliszoon de With en Christoffel Columbus. Dit moesten geen uitsluitend realistische vertalingen worden van de personen in kwestie. Bij het maken van een beeld speelt de visie op een historische figuur ook mee. Wenzel laat de beelden boven de mensen uit torenen, ze lijken macht uit te stralen. Ansen ligt dit verder toe:

“Ik had ongelijk om Annes werk op dezelfde hoop te gooien als monumenten die tot doel hebben mannen-die-sterven te verheffen en hun macht te vereeuwigen. Haar verticaliteit is dalend; gericht op de grond die respectloos vertrappt wordt / in plaats van op de toppen die respect afdwingen.”

Met eenzelfde toewijding waarmee de beelden zijn opgebouwd, werden er ook beschadigingen toegevoegd aan de sculpturen. Het geeft de indruk dat de beelden door termieten zijn aangevreten, van binnenuit aan het rotten zijn of zwart verkoold zijn. De beelden zijn hierdoor niet alleen heroïsch, maar zij tonen ook sporen van protest en verval.

Voor Wenzel was het belangrijk om naast de groep ‘helden’ ook het volk een plek te geven in haar tentoonstelling. Hiervoor creëerde ze tegelwanden die de ruimte opbreken. Voor het maken van deze werken werd op enorme platen natte klei gelopen, gestampt met laarzen en werden er banden over de klei gerold. De tegelwanden verbeelden hiermee (letterlijk) de sporen van de straat. Om daarnaast ook de kracht van het volk te laten zien, ontwikkelde Wenzel de serie *Reality Check*, waarin keramische halfreliëfs taferelen tonen van collectieve opstand en archetypes van protesten. De reliëfs bevinden zich ergens tussen beeldhouwwerk en schildering en staan in een traditie van een beeldtaal die werd gebruikt om heldenverhalen te vertellen. Doorgaans bevinden reliëfs zich aan de muur, maar Wenzel plaats ze vrij in de ruimte, dichtbij de grond. Zo benadrukken ze de plaats en bijbehorende machtspositie van het volk in een traditionele hiërarchie. De voorstellingen die te zien zijn op de reliëfs in combinatie met de dikke, glanzende, kleurrijke glazuur maken dat het lijkt alsof de beelden volop in beweging zijn.

Wenzel laat zich in haar artistieke praktijk inspireren door hen die al meer dan 2.500 jaar de symbolen van de macht aanvallen. Maar in tegenstelling tot deze iconoclasten, die voorstellingen aanvallen waarvan zij niet de maker zijn, valt Wenzel haar eigen werk aan.

“... ze verwondt intentioneel wat binnen haar bereik ligt. Ze voegt nieuwe ruïnes toe aan bestaande puinhopen; ze doet herleven wat al heeft plaatsgevonden door het te interpreteren.”

Het verzet uit het verleden wat doorklinkt in de werken van Anne Wenzel in de tentoonstelling *House of Fools* vindt zijn weerslag in het heden. Zonder te zoeken naar het antwoord op de vraag wie juist was, verbreedt Wenzel het perspectief door op subtiele wijze de aandacht te vestigen op de keerzijde van de heroïsche verhalen.

“Nauwelijks geboren / reeds in puin. Ze houden zich staande op sokkels / maar degenen die ze belichamen wankelen.”

***Bibliografie**

Ansen, S., *Statues Die / Also*. In: *Anne Wenzel - Carte Blanche (Fuck the Dictator)*, Rotterdam: nai010 Publishers, 2023.

De catalogus verscheen tijdens de tentoonstelling *Anne Wenzel - Carte Blanche (Fuck The Dictator)* in Stedelijk Museum Schiedam en Boksschool de Jong: 8 juli 2023 - 14 januari 2024.

Biografie

Anne Wenzel (1972, Schüttorf, Duitsland) studeerde aan de Academie voor Beeldende Kunst en Vormgeving in Enschede (NL). Haar werk wordt getoond bij toonaangevende kunstinstellingen in de wereld. Wenzel had solotentoonstellingen in Stedelijk Museum Schiedam waar ze carte blanche kreeg (2023/2024); Museum Het Valkhof, Nijmegen (2019); Princessehof Leeuwarden (2017); Rijksmuseum Twente (2015); TENT Rotterdam (samengesteld door Daria de Beauvais, 2014). Wenzel maakte deel uit van groepstentoonstellingen in o.a. Museum Jorn, Silkeborg (2018); Triënnale voor Hedendaagse Kunst, Duffel (2018); Rijksmuseum Twente (2018); 60e Faenza-prijs, Faenza (2018); Stedelijk Museum, Schiedam (2017); 9e Gyeonggi Internationale Keramiekbiënnale, Korea (2017); ARTER Istanbul (samengesteld door Selen Ansen); Lustwarande, Tilburg (2016). Haar werken zijn opgenomen in vele openbare en particuliere collecties, waaronder Museum Boijmans van Beuningen, Rotterdam; Rijksmuseum Twente; Princessehof, Leeuwarden; Stedelijk Museum Schiedam; Vehbi Koç Stichting, Istanbul; Gemeentemuseum Den Bosch; S.M.A.K Gent en Frac Auvergne. In 2023 creëerde Wenzel in opdracht van Stichting Razzia Monument Rotterdam het Razzia Monument dat nu permanent langs de Maas in Rotterdam staat. Wenzel is een van de artiesten die gefilmd zijn voor de serie 'Hollandse Meesters van de 21e eeuw'. Wenzel woont en werkt in Rotterdam.